

200702355/1.

Datum uitspraak: 5 juli 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 06/5525, 06/5527, 06/60422 en
06/60433 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht,
van 6 maart 2007 in de gedingen tussen:

kinderen,

mede ten behoeve van hun minderjarige

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 3 januari 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie aanvragen van ' en (hierna: de vreemdelingen) om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen alsmede geweigerd om hun ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 6 maart 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen gegrond verklaard, die besluiten vernietigd en bepaald dat de minister opnieuw beslist op de aanvragen met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 3 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 17 april 2007 hebben de vreemdelingen een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. veroordeelt de Staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweëntwintig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan de vreemdeling onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. B. van Dokkum, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
Lid van de enkelvoudige kamer

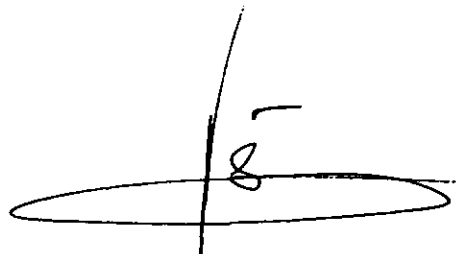
w.g. Van Dokkum
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 5 juli 2007

480

Verzonden: **-5 JULI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Dordrecht
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

procedurenummers: AWB 06/5525 en AWB 06/5527
 AWB 06/60422 en AWB 06/60433

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

mede ten behoeve van hun minderjarige kinderen
tezamen, eisers,
gemachtigde: mr. P.J. Wapperom, advocaat te Dordrecht,

tegen

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, thans de Minister van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. L.R. Reesink, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

1. Ontstaan en loop van het geding

Verweerder heeft bij besluiten van 8 mei 2002 afwijzend beslist op de aanvragen van eisers tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Tegen deze besluiten hebben eisers bij faxbericht van 31 mei 2002 beroep ingesteld.

Bij uitspraak van 22 november 2004 (AWB 02/42355 en 02/42348) heeft de rechtbank 's-Gravenhage, zittingshoudende te Alkmaar de beroepen van eisers gegrond verklaard en de bestreden besluiten van 8 mei 2002 vernietigd.

Bij besluiten van 3 januari 2006 heeft verweerder wederom afwijzend beslist op de aanvragen van eisers tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd en tevens ambtshalve besloten geen verblijfsvergunningen regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'relevant tijdsverloop in de asielprocedure' aan eisers te verlenen.

Tegen de asielbesluiten hebben eisers bij faxberichten van 30 januari 2006 beroep ingesteld, bekend onder de procedurenummers AWB 06/5525 en AWB 06/5527.

Deze zaken zijn behandeld ter openbare zitting van de enkelvoudige kamer van 4 december 2006. Het onderzoek ter zitting is ingevolge artikel 8:64 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) geschorst.

Tegen de besluiten 'relevant tijdsverloop in de asielprocedure' hebben eisers bij faxbericht van 30 januari 2006 bezwaar gemaakt bij verweerder.

Bij brief van 7 december 2006 heeft verweerder het bezwaarschrift ingevolgde artikel 6:15, tweede lid, van de Awb doorgezonden aan de rechtbank om te worden aangemerkt als beroepschrift, bekend onder procedurenummers AWB 06/60422 en AWB 06/60433.

De behandeling van de zaken onder procedurenummers AWB 06/5525 en AWB 06/5527 is voortgezet op 5 februari 2007 ter zitting van een enkelvoudige kamer.

De zaken onder procedurenummers AWB 06/60422 en AWB 06/60433 zijn op 5 februari 2007 ter zitting van een enkelvoudige kamer behandeld.

Eisers zijn ter zitting verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde.

Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Voorts is ter zitting verschenen E. Abkarian, tolk.

2. Overwegingen

2.1. Voor zover hier van belang luidt artikel 29 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000):

"1. Een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 kan worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
- c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst; "

Voor zover hier van belang luidt artikel 1 van de Vw 2000:

"In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

(...)

k. Vluchtelingenverdrag: het Verdrag van Genève van 1951 betreffende de status van vluchtelingen (Trb. 1954, 88) en het bijbehorende Protocol van New York van 1967 (Trb. 1967, 76);

l. verdragsvluchteling: de vreemdeling die vluchteling is in de zin van het Vluchtelingenverdrag en op wie de bepalingen ervan van toepassing zijn;".

Artikel 31, eerste lid van de Vw 2000, luidt als volgt:

"Een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 wordt afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen."

Op grond van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000, wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter

staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

Ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vreemdelingenwet 2000 is verweerder bevoegd ambtshalve een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd te verlenen.

Ingevolge artikel 3.6, aanhef en onder b, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000), zoals dit luidde tot 14 mei 2004, kon de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, slechts ambtshalve worden verleend onder een beperking verband houdend met het feit dat na drie jaren niet onherroepelijk is beslist op een asielaanvraag.

“Er geldt – voor zover relevant – de volgende contra-indicatie:

b. er zijn onjuiste gegevens verstrekt dan wel gegevens achtergehouden, terwijl de achtergehouden gegevens tot afwijzing van de aanvraag zouden hebben geleid; ”

2.2. Verweerder stelt zich op het standpunt dat eisers toerekenbaar niet beschikken over reisdocumenten en onvoldoende gedetailleerd en coherent over hun reis naar Nederland hebben kunnen verklaren, zodat zij in de omstandigheid verkeren van artikel 31, tweede lid, sub f. van de Vw 2000. Dit gegeven, tezamen genomen met de conclusies van de taalanalist en gegevens op de geboorteakte van eiseres, maakt eisers asielrelaas ongeloofwaardig. Uit de rapportage van de taalanalist volgt verder dat eisers onjuist hebben verklaard over hun herkomst en verleden. Dit staat als contra-indicatie aan het verlenen van een verblijfsvergunning regulier op grond van het driejaren-beleid in de weg.

2.3. Eisers menen dat hen het ontbreken van reisdocumenten en een coherent reisverhaal niet kan worden verweten. Zij bestrijden verweerders geloofwaardigheidsoordeel voorts door te verwijzen naar de conclusies van een door hen ingeschakelde taalanalist/contra-expert. Om die reden is hen bovendien ten onrechte een verblijfsvergunning regulier op grond van het driejaren-beleid onthouden.

2.4. De rechtbank overweegt als volgt.

2.4.1. Verweerder heeft ter zitting nogmaals bevestigd dat eisers niet wordt tegengeworpen dat zij verwijtbaar niet beschikken over documenten waaruit hun identiteit of nationaliteit kan worden afgeleid. Eisers hebben echter verder verklaard evenmin over documenten te beschikken waarmee zij hun reisverhaal kunnen onderbouwen. Eisers zijn in 1999 via Marnoeeli in Georgië en Presd in de Russische Federatie naar Europa en vervolgens Nederland gereisd. Langs welke route zij naar Presd zijn gereisd weten eisers niet. Over de reis van Presd naar Nederland kunnen zij niets verklaren, behalve dat daarvoor \$ 3.000,- aan een reisagent is betaald en in een blauw minibusje is gereisd. Met verweerder is de rechtbank van oordeel dat het ontbreken van die reisdocumenten eisers verweten kan worden, nu zij tegelijkertijd niet consistent, gedetailleerd en verifieerbaar kunnen verklaren over de reis die zij hebben gemaakt. Verweerder heeft dan ook in redelijkheid de omstandigheid van artikel 31, tweede lid, onder f, van de Vw 2000 aanwezig kunnen achten.

2.4.2. Het voorgaande betekent dat van eisers asielrelaas voor het overige een positieve overtuigingskracht moet uitgaan en dat daarin op het niveau van relevante bijzonderheden geen vaagheden, tegenstrijdigheden en ongerijmde wendingen mogen voorkomen.

Eisers hebben - samengevat en zakelijk weergegeven - verklaard dat zij vanaf hun geboorte tot hun vertrek in 1991 in Allahi (Azerbeidjan) hebben gewoond. In 1989 zijn problemen ontstaan tussen Armeniërs en Azerbeidjanen. In 1991 zijn zij Azerbeidjan ontvlucht, nadat eiseresses ouders en zus waren vermoord. In Armenië zijn zij tijdelijk opgevangen in een dorp. Nadat eiser was meegenomen door Armeense militairen is eiseres in 1993 met haar schoonmoeder uit genoemd dorp weggejaagd vanwege hun Azerbeidjaanse afkomst. Vervolgens heeft eiseres tot 1995 in een vluchtelingencentrum verbleven, tot zij ook daar moesten vertrekken. Eiseres is vervolgens elders komen te wonen en heeft ontdekt waar haar man als krijgsgevangene verbleef. Met hulp van een derde is eiser uiteindelijk in maart 1999 vrijgekomen, waarna eisers per vrachtwagen naar Georgië zijn gereisd.

2.4.3. Verweerder meent dat van dit relaas geen positieve overtuigingskracht uitgaat. Verweerder wijst daartoe ten aanzien van eisers naar de rapporten d.d. 22 juni 2004 van taalanalist ARM-4. Deze heeft verklaard dat eisers niet in het Azeri tot tien konden tellen, noch over eenvoudige onderwerpen konden spreken en geen correcte informatie geven over school en samenleving in hun woongebied. Eisers spreken standaard Oost-Armeens, zoals dat in de republiek Armenië wordt gesproken en gebruiken enkele Russische en Azeri leenwoorden, die binnen het Armeens zeer gebruikelijk zijn. Volgens de taalanalist hebben eisers een Armeense schoolopleiding gevolgd in de Republiek Armenië. In hun Armeense uitspraak, woordkeuze en zinsbouw is het dialect van Goi (Salmast), zoals dat in Nakhidzjevan wordt gesproken, niet te herkennen. Verweerder wijst voorts op een door eiseres overgelegde geboorte-akte waarop een stempel staat van het Ministerie van Binnenlandse Zaken te Artashat (Armenië) dat op 1 juli 1989 een paspoort is afgegeven, dit correspondeert aldus verweerder niet met eisers verklaringen dat zij pas in 1991 naar Armenië zijn gegaan.

2.4.4.1. Eisers hebben een contra-expertise ingewonnen bij Prof. dr. J.J.S. Weitenberg, bijzonder hoogleraar Armeense studies aan de Rijksuniversiteit Leiden. Deze komt tot de slotsom dat de door eisers gesproken taal het modern Oost-Armeens is en dat dit de normatieve taal is van alle Armeniërs in de voormalige Sovjet-Unie, niet alleen in de republiek Armenië, maar ook in Karabagh en op iedere plaats in de regio waar Armeens wordt onderwezen op scholen, ook in Nakhidjevan. Voorts stelt de contra-expert, dat de taalanalyse ten onrechte van de aanname uitgaat dat eisers via het Armeense Khoy-dialekt herleidbaar zou moeten zijn op Nakhidjevan. Hoewel er in veel enclaves binnen Nakhidjevan Khoy gesproken wordt is dit nu juist niet het geval in _____ dat behoort tot het dialectgebied van het Meghri. Voorzover eisers taal dialectkenmerken vertoont zijn die volgens de contra-expert niet met het Meghri in tegenspraak. Het is aldus de contra-expert ook onjuist eisers vanwege de afwezigheid van dialect-kenmerken eenduidig in de republiek Armenië te plaatsen omdat de Armeense bevolking van Nakhidjevan in de loop der jaren is gedesintegreerd en daarmee de basis aan dialectgebruik is komen te ontvallen. Eisers verklaring voor het feit dat nauwelijks Azeri wordt beheerst acht de contra-expert een natuurlijke, omdat beheersing daarvan voor de Armeense minderheid ter plaatse nauwelijks functionaliteit had. Dat eisers een vorm van Russisch spreken die in de republiek Armenië

thuishoort is niet met hun relaas in tegenspraak, omdat zij immers woonden op nauwelijks drie kilometer afstand van de Armeense grens.

2.4.4.2. Met betrekking tot eiser overweegt de contra-expert nog aanvullend dat hem niet van manipulatie is gebleken ("probeert dialect te spreken" aldus de taalanalist), maar wel dat eiser moeizaam spreekt en dat van accentpatronen sprake is die passen binnen het eerdergenoemde Meghri-dialekt. Dat eiser nauwelijks Azeri spreekt, hoewel hij een Azeri vader had acht de contra-expert evenmin ongerijmd, nu vader overleed toen eiser erg jong was en zijn moeder Armeense was, zodat de taalkundige beïnvloeding door vader slechts miniem kan zijn geweest. Met betrekking tot eiseres bestrijdt de contra-expert gemotiveerd - door een aantal bestanddelen in eiseresses relaas te vergelijken - de conclusie van de taalanalist dat eiseres incorrecte informatie zou hebben gegeven over de samenleving in Alahi, welke informatie hij daarentegen wel correct acht.

2.4.5. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) mag verweerder de conclusies van een taalanalist in beginsel als deskundigenbericht in zijn beoordeling betrekken, tenzij eiser daartegenover zoveel heeft aangevoerd, dat er reden voor twijfel ontstaat. Van dat laatste is naar het oordeel van de rechtbank gezien het voorgaande toch wel sprake en het had gezien de herkomst, de uitgebreidheid en de inhoud van de contra-expertise op verweerdters weg gelegen gemotiveerd uiteen te zetten waarom de conclusies van de contra-expert minder juist zijn dan die van de taalanalist. Dat heeft verweerder nagelaten. Verweerder heeft in de bestreden besluiten eigenlijk niet meer gedaan dan benadrukken dat de deskundigheid en betrouwbaarheid van taalanalist ARM-4 onvoldoende ter discussie staan en heeft voorts alleen diens conclusies en argumenten herhaald.

2.4.6. Eveneens vaste jurisprudentie van de ABRS is - zakelijk weergegeven - dat de terughoudende toets die de rechter op verweerdters geloofwaardigheidsoordeel heeft uit te voeren, eraan in de weg staat dat de rechtbank de grondslag onder dat oordeel vervallen acht, indien verweerder zich daartoe op meerdere argumenten en bestanddelen uit het relaas heeft gebaseerd en de rechtbank dat ten aanzien van één argument of bestanddeel onjuist of onvoldoende gemotiveerd acht. Echter indien het door de rechtbank betwijfelde bestanddeel in verweerdters beoordeling centraal heeft gestaan kan het wegvallen van dat bestanddeel de grondslag van verweerdters toets zozeer aantasten, dat daar zonder nadere motivering niet langer meer in redelijkheid bij volhard kan worden. Desgevraagd heeft verweerder ter zitting aangegeven, dat de taalanalyse voor hem bij de beoordeling het centrale en doorslaggevende punt is geweest.

2.4.7. Evenzeer kan verweerder gelet op het bovenstaande niet zonder nadere motivering volharden bij de conclusie dat contra-indicaties de verlening van een verblijfsvergunning wegens tijdverloop in de weg staan.

De beroepen behoren mitsdien gegrond te worden verklaard.

2.5. Gelet op het voorgaande ziet de rechtbank aanleiding om verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, Awb te veroordelen in de kosten die eisers in verband met de behandeling van deze beroepen redelijkerwijs hebben moeten maken. De kosten in verband met de door een derde beroepsmatig verleende bijstand zijn op grond van het Besluit

procedurenummers: AWB 06/5525, 06/5527, 06/60422 en 06/60433

6

proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 966,= (2 punten voor de onderscheidenlijke beroepschriften en 1 punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van € 322,- en wegingsfactor 1). De rechtbank is niet gebleken dat eisers nog andere kosten hebben moeten maken die op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor vergoeding in aanmerking komen.

Gezien het vorenstaande beslist de rechtbank als volgt.

3. Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage,

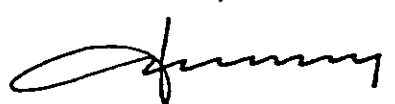
- verklaart de beroepen gegrond;
- vernietigt de bestreden besluiten;
- bepaalt dat verweerder met inachtneming van deze uitspraak nieuwe besluiten neemt;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten die eisers in verband met de behandeling van deze beroepen redelijkerwijs hebben moeten maken, welke kosten worden begroot op:
€ 966,— ter zake van door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
- wijst de Staat der Nederlanden aan als de rechtspersoon die voormelde proceskosten aan eisers moet vergoeden.

Aldus gegeven door mr. A.P. Hameete, rechter, en door deze en drs. S.R. Jonkergouw, griffier, ondertekend.

De griffier,



De rechter,



Uitgesproken in het openbaar op: 06 MRT 2007

Afschrift verzonden op: 06 MRT 2007

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Men wordt verzocht een afschrift van de uitspraak mee te zenden.

Justitie



Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

- 3 APR 2007

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD DO: PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. E. Bervoets
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Dordrecht
van 6 maart 2007
met kenmerk 06/5525; 06/5527; 06/60422; 06/60433

Inzake:
, alsmede ten behoeve van hun minderjarige kinderen
met IND-kenmerk 9907.25.2002
aan te duiden als verweerders
gemachtigde: mr. P.J. Wapperom
advocaat te Dordrecht

Procesverlegenvoordiging
Den Haag
Bordewijklaan 62
2591 XR Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

mr. D.L. Starrenburg
070-7795439

1. Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht van 6 maart 2007, verzonden op dezelfde datum, met kenmerk Awb 06/5525, 06/5527, 06/60422 en 06/60433 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank de beroepen gegrond heeft verklaard, de bestreden besluiten heeft vernietigd en heeft bepaald dat de Staatssecretaris met inachtneming van deze uitspraak nieuwe besluiten neemt. Voorts is de Staatssecretaris in de proceskosten veroordeeld.

2. Achtergronden

- 2.1 Verweerders hebben op 26 juli 1999 aanvragen ingediend om toelating als vluchteling. Met ingang van 1 april 2001 zijn deze aanvragen beschouwd als aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, Vw.
- 2.2 Bij beschikkingen van 8 mei 2002 heeft de toenmalige Minister de aanvragen afgewezen.
- 2.3 De daartegen op 31 mei 2002 ingestelde beroepen zijn bij uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Alkmaar gegrond verklaard. De besluiten van 8 mei 2002 zijn vernietigd en de Minister is opgedragen nieuwe besluiten te nemen met inachtneming van de uitspraak.
- 2.4 Bij beschikkingen van 3 januari 2006 zijn de aanvragen van verweerders wederom afgewezen. Voorts is ambtshalve geweigerd om verweerders in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'tijdsverloop in de asielprocedure'.
- 2.5 Bij brieven van 30 januari 2006 hebben verweerders op nader aan te voeren gronden beroep ingesteld tegen deze beschikkingen. Op dezelfde datum hebben zij bezwaar gemaakt tegen de ambtshalve weigering om hen in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'tijdsverloop in de asielprocedure'. De Minister heeft het bezwaar ter behandeling als beroepschrift doorgezonden aan de rechtbank 's-Gravenhage.
- 2.6 Op 4 december 2006 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Dordrecht de behandeling van de beroepen geschorst teneinde gehoor te geven aan de wens van partijen om de beroepen van eisers gericht tegen de ambtshalve weigering hen een verblijfsvergunning in verband met tijdsverloop in de asielprocedure te verlenen gevoegd te behandelen met de beroepen in de asielprocedure.
- 2.7 De beroepen hebben geleid tot de thans bestreden uitspraak van 6 maart 2007, waarbij de beroepen van verweerders gegrond zijn verklaard.

3. Standpunt van de Staatssecretaris

- 3.1 De Staatssecretaris is van oordeel dat de besluiten van 3 januari 2006 rechtens juist zijn. Met het oog daarop hadden de beroepen tegen deze besluiten ongegrond dienen te worden verklaard.
- 3.2 De Staatssecretaris heeft drie grieven tegen de uitspraak.

Grief 1

- 3.3 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.4.5. op pagina 5 van de bestreden uitspraak:

"[...] Van dit laatste is naar het oordeel van de rechtbank toch wel sprake en het had gezien de herkomst, de uitgebreidheid en de inhoud van de contra-expertise op verweerders weg gelegen gemotiveerd uiteen te zetten waarom de conclusies van de contra-expert minder juist zijn dan die van de taalanalist. Dat heeft verweerder nagelaten. Verweerder heeft in de bestreden besluiten eigenlijk niet meer gedaan dan benadrukken dat de deskundigheid en betrouwbaarheid van taalanalist ARM-4 onvoldoende ter discussie staan en heeft voorts alleen diens conclusies en argumenten herhaald."

Toelichting op grief 1

- 3.4. Door te overwegen zoals in de grief weergegeven miskent de rechtbank dat er in casu een linguïst van het Bureau Land en Taal, hierna: BLT, is ingeschakeld die in het in deze zaak opgestelde weerwoord d.d. 15 oktober 2004 schriftelijk heeft gereageerd op hetgeen de contra-expert in zijn contra-expertise naar voren heeft gebracht. De rechtbank miskent voorts dat in de bestreden beschikkingen, waarin de voornemens zijn herhaald en ingelast, is beargumenteerd dat en waarom de linguïst van het BLT oordeelt dat de inhoud van de contra-expertise niet kan afdoen aan de in het rapport taalanalyse verwoorde conclusies van de taalanalist van het BLT.
- 3.5. Daarbij komt dat de rechtbank ten onrechte verzuimt de contra-expertise te bezien in het licht van alle relevante feiten en omstandigheden in onderhavige zaak. Daartoe wijst de Staatssecretaris op het hiernavolgende.
- 3.6. Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 Vw, afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Gelet hierop is het aan de vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover de Staatssecretaris aannemelijk te maken. Het is niet aan de Staatssecretaris om de verklaringen van de vreemdeling gemotiveerd te weerleggen.
- 3.7. De Staatssecretaris mag in het kader van het onderzoek naar de nationaliteit dan wel het land of de plaats van herkomst van de vreemdeling een taalanalyse laten uitvoeren. Door dat te doen komt de Staatssecretaris de desbetreffende vreemdeling tegemoet in de voldoening aan de ingevolge voormeld artikel 31, eerste lid, Vw op hem rustende last om de aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden aannemelijk te maken, in het geval twijfel is gerezen aan de gestelde identiteit en nationaliteit, waaronder in voorkomende gevallen begrepen de stamafkomst of plaats van herkomst. Wanneer de taalanalyse deze twijfel niet wegneemt, kan de vreemdeling deze door het laten verrichten van een contra-expertise alsnog trachten weg te nemen.
- 3.8. Een taalanalyse wordt uitgevoerd onder de verantwoordelijkheid van een ter zake deskundig bureau, het BLT. Met betrekking tot de deskundigheid van taalanalisten wenst de Staatssecretaris op de merken dat taalanalisten in het algemeen *native speakers* van de taal of talen in kwestie zijn. Ze zijn in de meeste gevallen geboren en getogen in het desbetreffende land of hebben daar lange tijd in een formatieve periode van hun leven verbleven. Over het algemeen bezitten zij een academische dan wel hogere opleiding, idealiter met een taalkundige achtergrond. De taalanalisten worden op zorgvuldige wijze geselecteerd en voortdurend gecontroleerd.
- 3.9. Overigens heeft Uw Afdeling in (inmiddels vaste) jurisprudentie al meerdere malen overwogen dat taalanalyses worden uitgevoerd onder verantwoordelijkheid van een ter zake deskundig bureau, waarvan de

kwaliteit voldoende is gewaarborgd. Hierbij heeft als uitgangspunt de deskundigheid van de taalanalist te gelden.

Vgl:

- AbRS d.d. 7 augustus 2002, 200203442/1, JV 2002/324;
- AbRS d.d. 26 augustus 2003, 200303045/1, JV 2003/455;
- AbRS d.d. 14 juli 2004, 200401127/1, (productie 2);
- AbRS d.d. 22 december 2004, 200406677/1, (productie 3).

- 3.10. Verweerder heeft onder meer aan zijn asielaanvraag ten grondslag gelegd dat hij van gemengde afkomst zou zijn en dat hij is geboren in Azerbeidzjan. Verweerder heeft onder meer aan haar asielaanvraag ten grondslag gelegd dat zij van etnisch Armeense afkomst zou zijn en zou zijn geboren in Azerbeidzjan. Verweerders hebben hun gestelde afkomst echter niet aannemelijk kunnen maken. Ook op basis van de in casu verrichte taalanalyse heeft de Minister geoordeeld dat verweerders er niet in zijn geslaagd de door hen gestelde afkomst aannemelijk te maken. Immers, in de desbetreffende rapporten is geoordeeld dat verweerders eenduidig herleidbaar zijn tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen de republiek Armenië.
- 3.11. Verweerders hebben een contra-expertise overgelegd van Dr. [naam], bijzonder hoogleraar aan de Universiteit van Leiden. Bij brief van 15 oktober 2004 heeft een daartoe deskundige linguïst van het BLT gemotiveerd gereageerd op de contra-expertise van [naam] en geoordeeld dat verweerders er niet in zijn geslaagd om de twijfel die is gerezen over de door hen opgegeven herkomst weg te nemen.
- 3.12. Door te oordelen dat in de beschikking slechts is volstaan met het benadrukken van de deskundigheid en betrouwbaarheid van taalanalist ARM-4 gaat de rechtbank ten onrechte voorbij aan de aanwezigheid van voornoemd gemotiveerd weerwoord.
- 3.13. Zoals in het weerwoord is beargumenteerd, past de contra-expert in zijn redenering de inmiddels van hem bekende omkering toe: zolang betrokkene niets te berde brengt wat evident in tegenspraak is met zijn geclaimde herkomst, moet worden aangenomen dat hij over zijn herkomst de waarheid heeft gesproken. Een en ander is kenmerkend voor het weinig kritische, om niet te zeggen onwetenschappelijke, standpunt dat deze contra-expert in zijn rapporten immer aan de dag legt waar het Armeniërs betreft. De Staatssecretaris gaat uit van een geheel andere redenering: de taalanalyse biedt betrokkenen de gelegenheid om hun beweerd herkomst middels hun spraak te onderbouwen, indien in een eerder stadium van de procedure twijfel is gerezen aan het beweerd herkomstgebied (o.a. omdat zij niet beschikken over identiteitsdocumenten). De analist ARM 4 stelt vast dat niets in de spraak van verweerders eenduidig en exclusief wijst op een herkomst uit Nakhidjevan, en dat ook hun landenkennis als onderbouwing te kort schoot. De analist concludeerde daarom dat verweerders afkomstig moeten zijn uit Armenië. Opvallend is dat de contra-expert in zijn rapport geen enkel taalfactum aanvoert dat eenduidig en exclusief zou wijzen op een herkomst uit Nakhidjevan. Met andere woorden, de contra-expert presenteert geen enkel taalfactum uit de spraak van betrokkenen dat uitsluitend verklaard kan worden door aan te nemen dat zij afkomstig zijn uit Nakhidjevan.

Vgl:

- AbRS 9 mei 2006, 200600375/1, JV 2006/249, rov 2.3.5

- 3.14. In het licht van bovenstaande heeft de Staatssecretaris geconcludeerd dat de contra-expertise geen concrete aanknopingspunten biedt voor twijfel aan de juistheid van de conclusies van de taalanalyses. Mitsdien leidt de contra-expertise niet tot een ander oordeel dan dat zoals dat is verwoord in de rapporten taalanalyse d.d. 22 juni 2001. De rechtbank is hier ten onrechte aan voorbij gegaan.
- 3.15. Nu de omstandigheid als bedoeld in artikel 31, eerste lid, aanhef en onder f, Vw, zich voordoet en verweerders er niet in zijn geslaagd om hun gestelde herkomst, welke de grondslag vormt voor hun asielrelaas, anderszins aannemelijk te maken heeft de Staatssecretaris terecht geconcludeerd dat het asielrelaas positieve overtuigingskracht ontbeert. De rechtbank is hier ten onrechte aan voorbij gegaan.

Grief 2

- 3.17. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.4.7. op pagina 5 van de bestreden uitspraak:

"Evenzover kan verweerder gelet op het bovenstaande niet zonder nadere motivering volharden bij de conclusie dat contra-indicaties de verlening van een verblijfsvergunning wegens tijdsverloop in de weg staan."

Toelichting op grief 2

- 3.18. Deze grief dient te worden gezien in het licht van de voorgaande grief. Zoals gezegd doet de omstandigheid als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw, zich voor. Verweerders zijn middels een taalanalyse alsnog in de gelegenheid gesteld hun gestelde Azerbeidzjaanse afkomst jegens de Minister aannemelijk te maken. Blijkens de rapporten van de taalanalyses heeft de taalanalist geconcludeerd dat verweerders eenduidig zijn te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen de Republiek Armenië. Verweerders hebben een contra-expertise overgelegd, waarop gemotiveerd is gereageerd door een terzake deskundige linguïst van het Bureau Land en Taal. Op basis van deze reactie is geconcludeerd dat de contra-expertise geen concrete aanknopingspunten bevat voor twijfel aan de juistheid van de conclusies van de taalanalyses. De rechtbank heeft zulks miskend.
- 3.19. In het licht van bovenstaande is het asielrelaas van verweerders ongeloofwaardig bevonden.
- 3.20. Zoals is beargumenteerd in de beschikking van 3 januari 2006, waarin het voornemen is herhaald en ingelast, valt blijkens het toepasselijke beleid in hoofdstuk C2/9.3 Vc en C1/5.2.3 Vc ook het presenteren van een niet op de betrokken asielzoeker betrekking hebbend asielrelaas als het eigen asielrelaas onder de definitie van het verstrekken van onjuiste gegevens. In het licht van bovenstaande is terecht en op juiste gronden aan verweerders tegengeworpen dat zij onjuiste gegevens hebben verstrekt. De rechtbank heeft zulks miskend.

Grief 3

- 3.21. Ten onrechte worden de beroepen gegrond verklaard en de bestreden besluiten vernietigd.
- 3.22. Ten onrechte wordt de Staatssecretaris veroordeeld in de proceskosten.
- 3.23. Ten onrechte wordt de Staatssecretaris gelast het betaalde griffierecht te vergoeden.

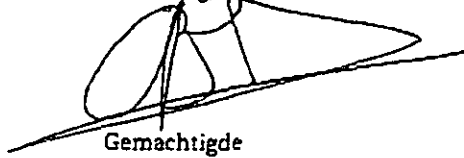
Toelichting op grief 3

- 3.24. Deze grief heeft geen zelfstandige betekenis en dient te worden gezien in het licht van de voorgaande grieven.

4. Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerders tegen de besluiten van 3 januari 2005 ingestelde beroepen.

Den Haag, 3 april 2007



Gemachtigde

Mr. E. Bervoets, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Haag
Postbus 30120
2500 GC DEN HAAG
telefoon 070-7794901
telefax 070-7795506